

כולנו יהודים

עידו עם הרב והרבנית ובר
למען השם - אפשר להוסיף עוד שם

מצד שני הם גם לא הפציצו את העיתונים בתלונות נגד כל העולם. משה אילת אמר בהזדמנות לידידה שלו, ששאלה אותו על היחס שלו לכנו החורג-בתשובה: "זו הדרך שהוא בחר בה, ואם אני אוהב ומכבד אותו, אני צריך לכבד אותו גם בהחלטות שלא נראות לי".

בינתיים גר עידו בירושלים. רב ורבנית ממאהד שערים, חשוכיילדים, העניקו לו בית חם. והוא מרגיש כמעט כמו כנס. לאות תודה לזוג הרבנים הוסיף עידו לשמו גם את שמם, ובר, והיום קוראים לו עידו אילת-ובר.

בסוף החודש ישא עידו אילת את דליה, בחורה צעירה מקריית-מלאכי, שגם היא התייחדה.

באירוע, שיתקיים במאהד-שערים, יהיה באמת קהל מעניין. יהיו חבריו וידידיו של משה אילת מהימים שבהם היה רובר חברת אל-על, ומאז שהוא דובר שקם. מצד שני יהיו חברותיהם והחברות של תלמה ויואל ידלובקר מהרצליה, יואל, אגב, הוא מנתח פלאסטי, ומכאן שבודאי יהיו בחתונה כמה וכמה נשים בעלות עוד מאוד חלק. כמרכז יעמדו כמובן חבריו של עידו, אבל רק מתקופת היהדות הצרופה.

מאחר וכל שלוש הקבוצות הם יהודים, מי יותר ומי פחות, אני כבר מתארת לעצמי מה כל קבוצה מכינה לעצמה כדי לנקר את העיניים לקבוצה השנייה. אבל זה לא חשוב. חשוב שיעוד אברך צעיר יבנה בית בישראל, וינהל חיים שיקרבו את כוואו של המשיח. אם ירצה השם, כמובן.

משה אילת
וכיבדת את בןך

מצלצל כפעמון הדלת, אבל ממש באותו הזמן היה מחויק חזק את הידית ושואל את אמו מהצד השני של הדלת אם היא לבושה בלבוש צנוע. רק אחרי שתלמה היתה אומרת שהלבוש שלה צנוע, היה עידו משהרר את הידית ומרשה לאמו לפתוח את הדלת.

בניגוד להורים אחרים, השלימו גם משה אילת וגם תלמה ידלובקר עם דרכו החדשה של כנס. לא שהסיפור עשה אותם מאושרים במיוחד, אבל

משה אילת הרגיש שמהו קדוש מאוד הולך בראש של בנו, אבל נרמה היה לו שכאשר עידו יחזור ארצה אל חבריו, העניין ייגמר. לא כך היה. מאז שחזר ארצה, התחיל עידו להתעניין יותר ויותר בנושאי דת ויהדות, ולא עבר זמן רב שעשה את צעדיו הראשונים להתחרדות. ההורים לחצו שבכל זאת יתגייס לצבא והוא הסכים, אבל כבר בצבא הוא עסק בענייני כשרות ודת. אחרי הצבא הוא נסע

לפני 21 שנים קנו זוג צעיר דירה במקום צנוע, ממש על כביש גאה. אחרי זמן קצר נולד לזוג הצעיר בן-בכור בשם עידו.

עידו התניק גדל והגיע לגיל 3, והאמא והאבא המאושרים היו צריכים לרשום אותו לגנון. עשו סיוך בגנים הקרובים למקום מגוריהם, והחליטו שהכי קרוב לבית והכי נוח הוא גניילדים רתי בכני-ברק. רשמו את הילד לגן והסבירו לו, כמו שמסבירים לילד קטן מאוד, למה הוא צריך כל

תלמה ויואל ידלובקר
האם אמא לבושה צנוע?

לירושלים, לבש את הכנדים השחורים, גידל פיאות ונעשה אחר מהתכרה'ה השחורים.

פעם בחודש היה עידו בא לבקר את אביו או את אמו. משה אילת גר עם אשתו ושני ילדיו החדשים בגבול תל-אביב-גבעתיים. תלמה ויואל ידלובקר גרים עם בתם החדשה, ורד, בויליה יפה בהרצליה-הפיתוח. כאשר עידו היה מטלפן ומספר לאמו שהוא בא לבלות אצלה את השבת, היתה תלמה, חתיכה בלונדית הלבושה לפי צו האופנה האחרון, מחפשת בין הרבנים הישנים איוו חצאית ארוכה במיוחד וחולצה בעלת שרוול ארוך, ובלבוש הזה היתה נוסעת למיסערה מיוחדת בכני-ברק, שם היתה קונה כמה מנות אוכל, כדי שכנה יוכל לאכול בביתה.

כשעידו היה מגיע לדלת הווילה הוא היה

בוקר לשים על עצמו ציצית וכיפה ולמה מותר לו להוריד את שניהם כשהוא חוזר הביתה.

אחרי כמה שנים של גן רתי וחברים מבני-ברק התגרשו הוריו של עידו. האבא משה אילת נשא את דליה ונסע ביחד איתה להיות נציג אל-על בכוסטון. האמא של עידו, תלמה, נישאה לד"ר יואל ידלובקר, ועברה לגור איתו בהרצליה-הפיתוח.

עברו עוד כמה שנים. עידו כבר למד בבית ספר רגיל, אבל כנראה שבכל זאת היתה לו כל הזמן פינה חמה בלב לעניין של הכיפה והציציות. במשך הזמן הזמין אבא משה את בנו לבלות איתו שנה בכוסטון. עידו נסע, נרשם לבית-ספר, אבל איכשהו הוא הרגיש את עצמו זר אצל האמריקאים. הוא התחיל לבקר באיוו חוג לתנ"ך, ולאט-לאט חזרו אליו היוכרות מהגן בכני-ברק.

חידושים ברפואה

גליה באופן קבוע, אלא רק עכשיו, כשהוא מחלים מניתוח בגבו שנערך לו בשבוע שעבר. תלמדו מהרופאים איך מבראים מהר: עוברים דירה לאשה אוהבת, ונותנים לה את הכריאות בידיים.

אגב, בשבת האחרונה היתה בביתה של גליה המסיבה הראשונה מאז מותו של מיקי אלבין. המסיבה נערכה לכבוד יום-הולדתו של הבן הקטן, מולי, שחגג מלאת שלוש שנים לחייו. באמת, שיהיה במול.

בכל חדר בבית תלויה תמונה של מיקי אלבין. אגב, בחוגי המיטרה התקבלה בינתיים הגירסה, שפורסמה לראשונה בעולם הזה, שאלבין לא התאבד אלא ניספה בשעה שניסה לברוח.

מי שמטלפן בימים האחרונים לביתה של גליה אלבין, ייענה בטלפון בקול גברי עמוק שיגיד שגליה לא בבית, או ישנה, או עסוקה. הקול הוא קולו של הפרופסור מוטי רביד, ירידה הקרוב של גליה מזה כמה חודשים. אבל כדי שלא תגיעו למסקנות מהירות ובלתי-ניכנות, אומר לכם רק שהפרופסור אינו גר בביתה של

מוטי רביד
להחלים אצל גליה

שיא בחתונות

האלוף (מיל') הרצל שפיר היה האלוף הכי צעיר בצה"ל. אחר-כך הוא היה מפכ"ל המיטרה, ועוד אחר-כך הוא נהיה איש-עסקים. מהנסיין שהוא צובר כוונן האחרון, הוא בסוף יהיה נשיא בתי-הדין הרבניים, או הרב הראשי לישראל.

במשך השנה האחרונה הוא חיתן את בנו צביקה. כמה חודשים אחרי זה הוא ראה שאין שום חתונה ממשפחתית באופק, אז הוא החליט להתחתן בעצמו עם סיגלית פריאל. איך שנרגעו הרחות מהחתונה שלו, הוא חגג את

מירי נחום (שפיר) עם הרצל וסיגלית שפיר
ויש גם לידה

לא נשואה היא בתה של סיגלית מנשואיה הראשונים, דניאלה, רקדנית בלהקת בת שבע. אני לא יודעת אם לדניאלה יש חבר קבוע. אבל לפי קצב השמחות במישפחה הזאת, אתם כבר יכולים לתפור שימלה לחתונה שלה. זה יבוא.

לידת בנה השלישי של בתו הבכורה אורנה, וממש שלושה ימים אחרי זה הוא עמר מתחת לחופה כשהוא מחזיק את ידה של בתו הצעירה, מירי, שגם היא נישאה בשעה טובה לנחום בן נחום. היחידה בכל המישפחה הגדולה הזאת שעדיין